

En Nicaraguavän har gått bort

På påskdagen i år avled Helge Falebrand i sitt 97:e levnadsår efter ett långt och verkligt liv. Helge var en sann idealist och ställde solidariskt upp för att hjälpa fattiga länder i deras kamp för fred, frihet och rättvisa mot överlägsna, utländska militärmakter. Redan 1948 deltog Helge och hans livskamrat Rut i en arbetsbrigad till det dåvarande Jugoslavien. Arbetet bestod i att bygga en väg för att förbättra infrastrukturen efter andra världskrigets ödeläggelse.

De flesta av Helges arbetsresor har dock gått västerut till Latinamerika. Vi är många i solidaritetsrörelserna för Kuba och Nicaragua som träffat, rest och arbetat tillsammans med Helge. Fyra gånger deltog Helge i arbetsbrigader till Kuba. Även till Nicaragua åkte Helge fyra gånger för att medverka i de arbetsbrigader som Vänskapsförbundet Sverige-Nicaragua anordnade. Syftet med den första var bland annat att plantera träd för att motverka erosion och övriga tre resor var så kallade kaffeplockarbrigader. Det var under kaffeplockning i Nicaragua då vi som skriver detta lärde känna Helge. Trots sin ålder var Helge en av brigadernas flitigaste och snabbaste kaffeplockare. Vetskapen om Helges solidaritet och arbetsinsatser spred sig till landets dåvarande regering. Detta ledde till att Helge under en högtidlig ceremoni 1989 fick medalj för sin hjälp till Nicaraguas folk av landets president Daniel Ortega. Denna för Helge välförtjänta utmärkelse kan också betecknas som ett symboliskt erkännande för de insatser Vänskapsförbundet gjort för Nicaragua.

Under sitt yrkesliv arbetade Helge med

Helge Falebrand på kaffeplantagen La Estreila (stjärnan) i december 1986.

FOTO: ROLAND SVENSSON

många olika verksamheter. Tillsammans med sin initiativrika fru Rut prövade paret på lantbruk, affärsverksamhet och caféörelse. Helge arbetade bland annat även i verkstad. Som pensionär deltog Helge inte bara i arbetsresor utan även i många andra resor till olika länder. Helge var inte rädd för strapatser och primitivt boende under arbetsresorna. När Helges ork började avtaga under senare år kunde han se tillbaka på ett långt och händelserikt liv.

När nu Helge gått bort är det inte bara hans närmaste anhöriga som sörjer och saknar honom utan även många vänner. Vi upp-

skattade Helge inte bara som en flitig arbetskamrat utan även som en positiv, för-synt och sympatisk medmänniska med stark känsla för jordens fattiga och orättvist behandlade människor. Onekligen är vi många som under årens lopp sett Helge som ett föredöme och inspirerats av honom. En vän och människa är borta, men minnet av Helge kommer alltid leva kvar och det känns som en stor förmån att ha fått lära känna en människa som Helge.

Roland Svensson, brigaden 1986-87
Harald Lundberg, brigaden 1988-89

En outröttlig kamrat och optimist har gått ur tiden

Roberto Gonzalez blev bara 50 år, men dessa år använde han väl! Han var inte en person som gjorde mycket väsen av sig trots att han hade stora kunskaper och erfarenheter. Roberto hade mycket fasta principer och arbetade hela sitt liv oavbrutet för FSLN och MCN (*Movimiento Comunal Nicaragüense*), utan att begära något i gengäld. Under tiden lärde känna honom i MCN-Masaya, hans

hemstad, redan på 1980-talet. Sedan flera år tillbaka kämpade han mot en sjukdom som nedsatte hans förmåga betydligt. Men han kämpade in i det sista. Han var känd som *Petaca*, en ödmjuk person, ett föredöme vad gäller fasta principer, politisk klarhet och goda relationer till alla.

Berit Svensson H.
VFSN-koordinatör i Nicaragua

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-NonCommercial-No Derivative Works 2.5 Sweden License. To view a copy of this license, visit creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/

Ur tidskriften Nyheter från Nicaragua nr 2 2005